

ปัจจัยทำนายการปรับตัวของผู้ดูแลเด็กโรคลมชัก

PREDICTIVE FACTORS FOR ADAPTATION AMONG CAREGIVERS OF CHILDREN WITH EPILEPSY

พันชกานต์ ทำเนา 4937571 RAPN/M

พย.ม. (การพยาบาลเด็ก)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: ชื่นฤดี คงศักดิ์ตระกูล, Ph.D. (Nursing), อัจฉริยา ปทุมวัน, Ph.D. (Nursing)

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงทำนายครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวกับการรับรู้ความรุนแรงของการชัก การสนับสนุนทางสังคม ระยะเวลาในการศึกษา และรายได้ครอบครัวของผู้ดูแลเด็กโรคลมชัก และศึกษาปัจจัยทำนายการปรับตัวของผู้ดูแลเด็กโรคลมชัก ได้แก่ การรับรู้ความรุนแรงของการชัก การสนับสนุนทางสังคม ระยะเวลาในการศึกษา และรายได้ครอบครัว โดยใช้ทฤษฎีการปรับตัวของรอยเป็นกรอบแนวคิด กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ดูแลที่พาผู้ป่วยเด็กโรคลมชักมารับการตรวจรักษาที่คลินิกโรกระบบประสาทในเด็ก แผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลราชบุรี จำนวน 94 ราย คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล แบบวัดการปรับตัวของผู้ดูแล และแบบสอบถามแรงสนับสนุนทางสังคม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณแบบ Enter

ผลการศึกษาพบว่า การรับรู้ความรุนแรงของการชักมีความสัมพันธ์ทางลบกับการปรับตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = -.40, p < .001$) การสนับสนุนทางสังคม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .17, p < .05$) ระยะเวลาในการศึกษา และรายได้ครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวของผู้ดูแลเด็กโรคลมชักอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .08, p > .05$; $r = -.04, p > .05$ ตามลำดับ) การรับรู้ความรุนแรงของการชัก การสนับสนุนทางสังคม ระยะเวลาในการศึกษา และรายได้ครอบครัวสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนการปรับตัวของผู้ดูแลเด็กโรคลมชักได้ร้อยละ 24.5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$) โดยการรับรู้ความรุนแรงของการชัก และการสนับสนุนทางสังคมเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวของผู้ดูแลเด็กโรคลมชัก อย่างมีนัยสำคัญ ($\beta = -.47, p < .001$; $\beta = .24, p < .05$ ตามลำดับ)

จากผลการศึกษานี้มีข้อเสนอแนะว่า พยาบาลควรประเมินการรับรู้ความรุนแรงของการชักและการสนับสนุนทางสังคมของผู้ดูแลเด็กโรคลมชัก และหาแนวทางในการเพิ่มการสนับสนุนทางสังคมเพื่อส่งเสริมปรับตัวของผู้ดูแลเด็กโรคลมชัก

คำสำคัญ: การปรับตัว / ปัจจัยทำนาย / ผู้ดูแล / โรคลมชัก

PREDICTIVE FACTORS FOR ADAPTATION AMONG CAREGIVERS OF CHILDREN WITH EPILEPSY

PANTHAKARN THAMNAW 4937571 RAPN/M

M.N.S. (PEDIATRIC NURSING)

THESIS ADVISORY COMMITTEE: CHAUNRUEDEE KONGSAKTRAKUL, Ph.D. (Nursing),
AUTCHAREEYA PATOOMWAN, Ph.D. (Nursing)

ABSTRACT

This predictive study's aim was to investigate the relationships between adaptation and the factors of perceived seizure severity, social support, years of education, and family income as well as to determine factors predicting adaptation including perceived seizure severity, social support, years of education, and family income among caregivers of children with epilepsy. Roy's adaptation model was used as a conceptual framework. The purposive sample was 94 caregivers of children with epilepsy from the pediatric neurological clinic, out-patient department, Ratchaburi hospital. Instruments for data collection were questionnaires consisting of a Demographic Data Record Form, Caregiver's Adaptation Questionnaire, and Social Support Questionnaire. Data were analyzed using descriptive statistics, Pearson's correlation coefficient, and multiple regressions (all enter).

The results revealed that perceived seizure severity was negatively correlated with adaptation ($r = -.40, p < .001$), and social support was positively correlated with adaptation ($r = .17, p < .05$). Whereas years of education and family income were not correlated with adaptation ($r = .08, p > .05$; $r = -.04, p > .05$, respectively). Perceived seizure severity, social support, years of education, and family income together explained the 24.5 % variability in adaptation ($p < .001$). However, only perceived seizure severity and social support had any effect on adaptation with a statistical significance of ($\beta = -.47, p < .001$; $\beta = .24, p < .05$ respectively).

The study findings suggest that nurses should assess perceived seizure severity and social support among caregivers of children with epilepsy and find strategies to enhance social support in order to promote adaptation.

KEY WORDS: ADAPTATION / PREDICTIVE FACTORS / CAREGIVER / EPILEPSY

129 pages